

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 146/10
23.06.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног М.М. и др., због кривичног дела примања мита из члана 367. став 1. Кривичног законика и др., решавајући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.853/10 од 04.06.2010. године, подигнутом против решења Окружног суда у Шапцу Ки.88/07 од 01.07.2008. године, решења Општинског суда у Крупњу Ки.113/08 од 07.07.2009. године и решења Општинског суда у Љубовији Кв.56/09 од 22.07.2009. године, у седници већа одржаној дана 23.06.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.853/10 од 04.06.2010. године се УВАЖАВА, као основан, па Врховни касациони суд:

I Правноснажно решење Окружног суда у Шапцу Ки.88/07 од 01.07.2008. године ПРЕИНАЧУЈЕ само у односу на окривљеног О.К. тако што ОБУСТАВЉА истрагу против овог окривљеног и у односу на кривично дело примања мита из члана 367. став 1. Кривичног законика, услед одустанка Окружног јавног тужиоца из Шапца од даљег кривичног гоњења.

II Правноснажна решења Општинског суда у Крупњу Ки.113/08 од 07.07.2009. године и Општинског суда у Љубовији Кв.56/09 од 22.07.2009. године УКИДА и предмет враћа Основном суду у Лозници на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Окружног суда у Шапцу Ки.88/07 од 01.07.2008. године, обустављена је истрага против М.М. због кривичног дела давање мита из члана 368. став 1. Кривичног законика, Г.Р. због кривичног дела давање мита из члана 368. став 1. Кривичног законика и О.К. само у односу на једно кривично дело примање мита из члана 367. став 4. у вези става 1. Кривичног законика услед одустанка Окружног јавног тужиоца из Шапца од даљег кривичног гоњења.

Решењем Општинског суда у Крупњу Ки.113/08 од 07.07.2009. године О.К. досуђени су на терет буџетских средстава суда трошкови кривичног поступка у износу од 42.000,00 динара док је за вишак од 15.320,00 динара захтев одбијен као неоснован.

Решењем Општинског суда у Љубовији Кв.56/09 од 22.07.2009. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног О.К. изјављена против решења о трошковима кривичног поступка Општинског суда у Крупњу Ки.113/08 од 07.07.2009. године.

Против наведених правноснажних решења, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз.853/10 од 04.06.2010. године и то против решења Окружног суда у Шапцу Ки.88/07 од 01.07.2008. године због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 7. ЗКП у вези члана 253. ЗКП, а против решења Општинског суда у Крупњу Ки.113/08 од 07.07.2009. године и

решења Општинског суда у Љубовији Кв.56/09 од 22.07.2009. године због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП и повреде одредаба кривичног поступка из члана 193. став 1. и став 2. тачка 7. ЗКП и члана 195. став 1. ЗКП и члана 197. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев и укине решење Окружног суда у Шапцу Ки.88/07 од 01.07.2008. године, решење Општинског суда у Крупњу Ки.113/08 од 07.07.2009. године и решење Општинског суда у Љубовији Кв.56/09 од 22.07.2009. године и предмет врати на поновну одлуку првостепеном суду.

Врховни касациони суд је у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку, одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио све списе предмета, са побијаним решењима, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Из списка предмета произилази да је истражни судија Окружног суда у Шапцу донео решење о спровођењу истраге Ки.88/07 од 22.11.2007. године против осумњичених и то К.О. због два кривична дела примања мита из члана 367. став 1. КЗ и једно кривично дело примање мита из члана 367. став 4. у вези става 1. КЗ, М.М. због кривичног дела давања мита из члана 368. став 1. КЗ и Р.Г. због кривичног дела давања мита из члана 368. став 1. КЗ.

Окружни јавни тужилац својим поднеском Кт.289/07 од 04.06.2008. године одустао је од даљег кривичног гоњења према окр. М.М. и Р.Г. због по једног кривичног дела давања мита из члана 368. став 1. КЗ, а против осумњиченог К.О. у односу на једно кривично дело примања мита из члана 367. став 1. КЗ и једно кривично дело примања мита из члана 367. став 4. у вези става 1. КЗ, која су описана у тачкама 1 и 2 изреке решења о спровођењу истраге.

Побијаним решењем истражни судија Окружног суда у Шапцу Ки.88/07 од 01.07.2008. године обуставио је истрагу против осумњиченог М.М. и Г.Р. због по једног кривичног дела давања мита из члана 368. став 1. КЗ и О.К. само у односу на кривично дело примања мита из члана 367. став 4. у вези става 1. КЗ, услед одустанка ОЈТ у Шапцу од даљег кривичног гоњења, изостављајући у решењу одлуку поводом одустанка јавног тужиоца и у погледу кривичног дела примања мита из члана 367. став 1.КЗ (тачка 1 решења о спровођењу истраге).

Одредбом члана 253. ЗКП прописано је да истражни судија обуставља решењем истрагу кад државни тужилац у току истраге или по довршеној истрази изјави да одустаје од гоњења.

У конкретном случају тужилац је одустао од кривичног гоњења против осумњиченог О.К. због једног кривичног дела примања мита из члана 367. став 1. КЗ и једног кривичног дела примања мита из члана 367. став 4. у вези става 1. КЗ, а истражни судија је поступак обуставио само у односу на једно кривично дело примање мита из члана 367. став 4. у вези става 1. КЗ, а не и за кривично дело примања мита из члана 367. став 1. КЗ, чиме је учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 7. ЗКП у вези члана 253. ЗКП, на штету окривљеног а на шта се основано захтевом јавног тужиоца указује.

Како је одредбом члана 368. став 1. тачка 7. ЗКП прописана апсолутно битна повреда одредаба кривичног поступка, учињена у првостепеној пресуди – јер није у потпуности решен предмет оптужбе, то би у редовном кривичном поступку довело до укидања пресуде и враћања предмета у фазу главног претреса. Врховни касациони суд је поред тога имао у виду овлашћење јавног тужиоца да располаже оптужбом и стога право да одустане од кривичног гоњења већ у фази вођења истраге по његовом захтеву (члан 253. ЗКП) или у фази припреме за главни претрес (члан 290. став 1. и 2. ЗКП), али и на главном претресу.

Правилан је став јавног тужиоца у захтеву за заштиту законитости када поменути битну повреду кривичног поступка доводи у везу са одредбом члана 253. ЗКП јер је суд обавезан у свакој фази поступка против окривљеног да одлучи о свим тачкама оптужбе, односно о свим кривичним делима стављеним на терет окривљеног, актом јавног тужиоца.

Узевши у обзир природу процесне повреде која је учињена поступањем истражног судије Окружног суда у Шапцу у решењу Ки.88/07, овај суд је уважавањем захтева преиначио исто решење, јер је то могуће

сходно чињеницама у списима предмета (писани одустанак јавног тужиоца од кривичног гоњења осумњиченог О.К. Кт.289/07 од 04.јуна 2008. године), а захтев је подигнут у корист окривљеног, па би и првостепени суд у евентуално поновљеном поступку једино могао обуставити истрагу против окривљеног О.К. и због кривичног дела примања мита из члана 367. став 1. КЗ.

Одлучујући о захтеву браниоца О.К. за накнаду трошкова кривичног поступка, решењем Општинског суда у Крупњу Ки.113/08 од 07.07.2009. године О.К. је досуђено на терет буџетских средстава суда на име трошкова кривичног поступка износ од 42.000,00 динара, док је за износ од 15.320,00 динара захтев одбијен.

Из образложења наведеног решења произилази да окривљеном нису признати трошкови за састав жалбе против решења о спровођењу истраге у износу од 11.000,00 динара из разлога што је таква жалба одбијена као неоснована, као ни путни трошкови браниоца ради присуствовања спровођењу истражних радњи у износу од 4.320,00 динара из разлога што није било неопходно да ангажује браниоца из другог града, већ је имао могућност да ангажује браниоца из седишта суда, те да се ради о трошковима којима је сам допринео и сам морао да их сноси, а у односу на трошкове настале пред Окружним судом у Шапцу, упућен је да њихову накнаду тражи пред тим судом.

Решењем Општинског суда у Љубовији Кв.56/09 од 22.07.2009. године одбијена је жалба окривљеног К.О. изјављена против решења о досуђивању трошкова кривичног поступка.

Основано се захтевом за заштиту законитости наводи да су разлози наведени у првостепеном и другостепеном решењу потпуно нејасни и у знатној мери противречни, чиме су наведена решења донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП.

Одредбом члана 197. став 1. ЗКП прописано је да када се обустави кривични поступак или када се донесе пресуда којом се окривљени ослобађа од оптужбе или којом се оптужба одбија, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 193. став 2. тачка 1. до 6. овог Законика као и нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца падају на терет буџетских средстава.

Према одредби члана 193. став 1. ЗКП трошкови кривичног поступка су издаци учињени поводом кривичног поступка од његовог покретања до његовог завршетка, и издаци за предузете истражне радње пре истраге.

Из списка предмета произилази да је кривични поступак против окривљеног К.О. завршен решењем Општинског суда у Крупњу Ки.113/08 од 13.05.2009. године, тако што је против њега обустављена истрага па је одлучујући о трошковима кривичног поступка, Општинског суда у Крупњу био дужан да у смислу члана 197. став 1. ЗКП, одлучи о свим трошковима у складу са захтевом који је бранилац окривљеног поднео у законском року.

Одредбом члана 193. став 2. ЗКП прописано је шта обухватају трошкови кривичног поступка, а тачком 7. наведеног члана се наводи да су то и награда и нужни издаци браниоца, нужни издаци приватног тужиоца и оштећеног као тужиоца и њихових законских заступника, као и награда и нужни издаци њихових пуномоћника. Следствено томе, првостепени суд приликом одлучивања о трошковима кривичног поступка по захтеву браниоца К.О, а другостепени суд приликом одлучивања о изјављеној жалби против тог решења, нису правилно применили одредбе члана 193. став 2. тачка 7. ЗКП и члана 197. став 1. ЗКП, имајући у виду да су трошкови састава жалбе на решење о спровођењу истраге нужни трошкови, па је погрешан закључак првостепеног и другостепеног суда да се не ради о нужним трошковима окривљеног, а посебно не из разлога наведених у овим решењима (да је изјављена жалба одбијена као неоснована).

Ово са разлога што се ради о дозвољеној жалби у смислу члана 398. став 1. ЗКП, па се судови нису могли упуштати у оцену основаности изјављене жалбе, односно одлуку о трошковима заснивати на тој оцени.

Такође, неприхватљив је и закључак суда у односу на путне трошкове браниоца окривљеног да се ради о трошковима којима је окривљени сам допринео, па је примењена одредба члана 195. став 1. ЗКП, а

која се одредба односи на трошкове који су проузроковани кривицом окривљеног, што у конкретној ситуацији није случај.

У поновном поступку првостепени суд одлучиће о свим трошковима насталим до окончања кривичног поступка.

Због наведених разлога, Врховни касациони суд је уважио захтев за заштиту законитости као основан и на основу члана 30. став 1. и члана 32. Закона о уређењу судова ("Сл. гласник РС" 116/08), а применом члана 24. став 7. ЗКП и члана 425. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа

судија,

Мила Ристић,с.р.

Невенка Важић,с.р.